

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 269
din 28.04.2009

Dosar nr: 578/2008

Petiția nr: 10528 din data de 07.08.2008

Petent: V L

Obiect: Utilizarea unor date confidențiale în soluționarea sesizărilor depuse de petent la Inspectoratul Județean de Poliție Harghita.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1. V L cu domiciliul în loc.

I. 2. Denumire și sediu reclamat

2. **Inspectoratul Județean de Poliție Harghita**, cu sediul în loc. Miercurea Ciuc, Str. Tudor Vladimirescu , nr. 34, județ Harghita

II. Citarea părților

Urmare petiției înregistrate cu nr. **10528** din data de **07.08.2008**, formulată de către petent, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost invitate, prin adresele cu nr. 13593/23.10.2008 și 13594/23.10.2008, la sediul C.N.C.D pentru audieri. Părțile nu s-au prezentat la audierile din data de 06.11.2008.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

III. Susținerea părților

Susținerea petentului

În memoriul său, înregistrat cu nr. **10528** din data de **07.08.2008**, petentul sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la faptul că organele M.A.I., sesizate de către petent cu privire la perturbarea liniștii publice pe timpul nopții de către vecinii săi, au folosit informații confidențiale, respingându-i petentului cererile formulate în acest sens.

Petentul susține că, în urma numeroaselor sesizări făcute la Poliția Județului Harghita, situația sa nu a fost rezolvată corespunzător, autoritățile prevalându-se de faptul că petentul este pensionat pe caz de boală. În acest fel, petentul susține că autoritățile s-au folosit de o informație interzisă de lege, obținută de la Spitalul Județean Harghita, Secția de Psihiatrie, încălcându-i toate drepturile fundamentale, atingându-i grav onoarea de om

și de cetățean al României. Petentul susține că, prin folosirea acestui document, a fost discriminat față de orice alt cetățean din România, care are drepturi egale cu ale sale.

Susținerea Inspectoratului de Poliție al Județului Harghita

Prin adresa cu nr. 12057/16.09.2008, IPJ Harghita a susținut că petiționarul se află într-o stare conflictuală cu vecina sa, numita B E reclamând-o în numeroase rânduri Poliției Municipiului Miercurea Ciuc, fiind efectuate de fiecare dată verificări cu profesionalism și imparțialitate. De asemenea, IPJ Harghita susține că, dintre cele 51 de sesizări făcute de petent, au fost aplicate 8 amenzi contravenționale, 7 avertismente, într-unul dintre cazuri a fost luat un angajament, 7 cazuri nu s-au confirmat și un conflict a fost aplanat. Reclamatul precizează că, deși s-a încercat consilierea petentului de către compartimentul poliției de proximitate și de către psihologul unității de poliție, petentul a amenințat în ultimă instanță cu greva foamei, motivând că „nu i se face dreptate așa cum dorește el”.

De asemenea, IPJ Harghita susține că, din situația prezentată, reiese faptul că rezultatul verificărilor efectuate în reclamațiile depuse de petiționar nu au fost influențate în niciun fel de starea de sănătate a petentului sau de starea sa psihică. În același timp, în adresă se precizează că dispozițiile art. 8, alin. 1, lit. b din O.M.A.I. nr. 190/2004 – privind organizarea și desfășurarea activității de primire, evidență, examinare și soluționare a petițiilor, precum și de primire a cetățenilor în audiență în structurile M.A.I., emis în aplicarea O.G. nr. 27/2007 aprobată de Legea nr. 233/2002 dă posibilitatea instituției de a clasa petiția dacă „din conținutul petiției ori din verificările efectuate anterior în instituții medicale de specialitate rezultă că petentul suferă de afecțiuni psihice de natură să-i afecteze discernământul”. Privitor la aceste ultime aspecte și având în vedere numărul mare de petiții depuse de petent cu același obiect, reclamatul susține că s-au efectuat verificări în instituțiile de specialitate, însă, ținând cont de faptul că discernământul se stabilește de o comisie medico-legal-psihiatrică, aceste verificări nu s-au folosit în activitatea de soluționare a petițiilor, care nu au fost clasate direct, ci au fost toate înregistrate și soluționate în termen legal fără a se încălca prevederile O.G. 137/2000.

Susținerea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, Inspectoratul General al Poliției Române

Prin adresa cu nr. 12757 din data de 02.10.2008, IGP întărește cele afirmate de IPJ Harghita, considerând totodată că petentului nu i-a fost încălcat niciun drept de către organele de poliție, neexistând vreun indiciu cu privire la o eventuală discriminare a acestuia.

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține faptul că petentul se consideră discriminat de către organele de Poliție ale Județului Harghita, care au utilizat date confidențiale pentru soluționarea petițiilor sale.

În drept, analizând faptele reținute în petiție, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un

tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

De asemenea, Colegiul Director ia act de dispozițiile **art. 27 alin. 4 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, care prevede că „*Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare. În fața instanței se poate invoca orice mijloc de probă, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice*”. Colegiul Director nu poate reține probe la dosar care să întărească idee susținută de petent conform căreia soluționarea sesizărilor sale depuse la Inspectoratul de Poliție al Județului Harghita ar fi fost influențată de informațiile referitoare la starea sa de sănătate.

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

- a) Existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.
- b) Existența unui criteriu de discriminare conform. art. 2 alin. 1 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu modificările ulterioare.
- c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.
- d) Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare.

Astfel, nu toate situațiile în care anumite persoane sunt tratate diferențiat, pot constitui fapte sau acte de discriminare, iar un asemenea tratament poate avea la bază un alt motiv decât apartenența persoanei respective la una dintre categoriile prevăzute în art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000.

Examinând sesizarea petentului și dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că faptele prezentate nu se confirmă, neexistând probe în acest sens, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi**, ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. lipsă probe acre să confirme existența unei fapte de discriminare conform O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată ;
2. clasarea dosarului;
3. o copie a hotărârii se va trimite părților ;

V. Modalitatea de plată a amenzii

-Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

VASILE ANA MONICA - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

